

Quina sort haver pogut participar a un dels darrers actes del cinquantenari del Joan XXIII !!!

Dimecres, 14 de setembre, Les Arenes, 15h. En Jaume Comellas i la Pilar (1) m'han portat en el seu cotxe fins a la porta del Joan XXIII. Hi ha molts nens que esperen que aquesta porta s'obri i també algunes mares i pares. Sento algun nen que diu a un altre: « És el Ferran? », i altres murmuris. Se m'acosta el David (a qui no he reconegut), antic veí del carrer Pirineus, em saluda i em parla dels seus pares (aquests sí que els conec bé, però el David era aleshores un adolescent i ha canviat bastant). La seva filla, al costat, és completament rosseta -com l'àvia- i molt minyona. Després se m'acosta un altre nen i em demana l'edat. El seu company li diu: « això no es pregunta! », però jo li dic l'edat tot i afegint: « si no ho pregunta com ho sabrà? »

És el preludi de l'acte que tindrem un quart d'hora més tard al saló d'actes. Abans, tinc temps de saludar el director i altres mestres que molt amables m'ensenyen el que han fet en el vestíbul de l'escola: han penjat unes fotos precioses de l'Alexandre i també un bonic quadre amb fotos de quan vaig deixar la medalla rebuda de l'ajuntament a l'escola (va ser un dia radiant d'amistats).

Entrem al saló d'actes: quin canvi! Està preciós! Han conservat la forma de les cadires però hi ha més espai. I la capacitat és d'uniques 300 places! Quina joia per a l'escola i pel barri! Quina alegria tindria l'Alex de veure que la seva obra continua i encara és millor...!

Ja aquests seients estan plens de criatures molt vives, d'edats entre 9 i 12 anys. Fan molt de xivarri i és que semblen molt excitats, com si assistissin a un acte prou important. Per fi el Jordi i jo pugem a l'escenari per començar. Després d'uniques breus paraules del director s'enceta el bonic qüestionari. Tots els representants de cada classe -crec que un total de 16, a 2 per classe- pugen cerimoniosament a l'escenari i s'asseuen a terra, de cara al públic, formant una llarga filera a la meua dreta (en Jordi i jo estem a l'extrem dret de l'escenari). Un a un formularan cadascun una pregunta. Totes són interessants, totes! Es veu una molt bona preparació darrere d'elles i això que només fa dos dies que l'escola ha començat. Alumnes i mestres que han preparat aquest acte tan meravellosament senzill mereixen una gran felicitació!

Oblidava de dir que el Jaume i la Pilar s'han assegut en primera fila, solitaris, i són testimonis meravellats i contents de tot el que passa. Després, un cop tot acabat, es desfaran en elogis i en agraïments per poder haver assistit a un acte tan emotiu. Jo, com ells, puc dir el mateix: ha estat ben emocionant. M'ha agradat moltíssim. Quin gran record!

Després d'haver contestat totes les preguntes, els proposo als nens de cantar una cançó en wolof i que el mestre d'audiovisuals en faci un vídeo per enviar a Sam Sam. És un cant de salutació: « **Nuyu nañu leen!** » (*traducció literal del wolof: "nuyu"=saludar, "nañu"=nosaltres; "leen"=vosaltres, o sigui "Us saludem!"*). Dedicat per tots els nens del Joan XXIII a tots els alumnes de l'escola Kalasans de Sam Sam. Tot seguit, la professora de música dirigeix el molt bonic i preciós himne de l'escola Joan XXIII "L'escola fa cinquanta anys", cantat amb veus fermes i segures per tots els nens assistents: "L'escola ens ha vist créixer, HEM APRES A CONVIURE TOTS JUNTS". I per acabar-ho d'adobar, al final em regalen: una motxilleta i una samarreta amb el nou logo de l'escola; una llibreteta molt ben "enllaçada" amb un bolígraf ben flamant per prendre notes. Quina diada a recordar per sempre! Amb quin cor més ple i agraït he sortit (hem sortit la majoria) joiosos d'haver viscut aquesta senzilla tarda! GRÀCIES, ESTIMAT JOAN XXIII!!!

(1) El Jaume Comelles, periodista terrassenc, i la seva dona Pilar feia més de 40 anys que no ens vèiem. Eren uns grans amics de l'Esteve, també antic mestre i director de l'escola Joan XXIII, que els havia casat. Havien vingut sovint a Les Arenes als anys 1966 i 67. La Pilar posava injeccions per una pesseta al mateix recinte de l'escola en una saleta.